

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XXX. Tempore Belli. Trophæum Vocale. Thema. Time-te
Dominum, & servite ei perfecto corde. Josue. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

ne miserere Clementissime Deus in quo vivimus, movemur & sumus, & pluviam nobis tribue salutarem; & aridam terræ faciem fluentis cœlestibus dignanter infunde. Per Dominum nostrum Jesum Christum filium tuum: per sanctissimam matrem tuam: per intercessionem sanctorum tuorum quos sæpius exaudisti. Miserere Domine, miserere.

DISCURSUS XXX.

Tempore Belli.

Trophæum Vocale.

T H E M A.

Timete Dominum, & servite ei perfecto corde. Josue 24.

S Y N O P S I S.

- I. Triumphum canere ante victoriam videtur temerarium, est tamen genus Trophæi quod erigi potest ante victoriam cum spe certa victoriæ.
- II. Uti scire victoria optimè is novit, qui Deum pietate sibi conciliat. Statua Martis apud saxones certam victoriam pollicebatur venerantibus, id longè certissimum est de vero Deo, unde licet erigere Trophæum ante pugnam.
- III. Victoria ab antiquis pingebatur alata, palmas & lauros manu gestans, & innixa Trophæis, quam ferè expressit Moyses orans dum pugnaret populus contra Amalecitas: sic enim erigebat TROPHÆUM vocale, orando vincebat.
- IV. Palma dicitur arbor & mannis, quia manibus in celum elevatis palme victoriarum obtinentur, hinc in celo san-

Et cum palmis, & cum phialis plenis odoramentorum videntur à Ioanne, quia orationibus vicerunt.

V. Abias Rex Iuda oratione ante pugnam erexit TROPHÆUM quasi iam certus de victoria, & vicit hostes dum clamavit ad Dominum.

VI. Asa eius filius eodem TROPHÆO vocali ad internecionem deleuit decies centena millia.

VII. S. Anianus Episcopus Anrelianensis oratione Attilam Hunnorum Regem ab urbis insultu repulit. Otto Imperator cum paucis contra multos rebelles pugnans oratione triumphavit.

VIII. Teutonici milites oratione mirabiliter ingentem Mo-

schorum exercitum deleverunt. Venetias ab excidio oratione liberat S. Laurentius Iustinianus: verè belli TROPHÆUM oratio est.

IX. Et si tam potens est unius iusti oratio, quanto magis multorum unanimes: per hanc sanè licet exercere prodigia.

X. Iusti etiam obtenta victoria Trophæum vocale Deo solent erigere, ut mereantur nova, nos imitemur Regem Josaphat erigendo nunc Trophæum vocale orationis, & cum consecuti fuerimus quod petimus, erigamus etiam Trophæum vocale laudis & gratiarum actionis. Semper tamen timeamus Dominum & serviamus ei perfectò corde.

Timeate Dominum, & servite ei perfectò corde. Josue. 24.

I.

Triumphum canerè ante victoriam, nemo non temerarium esse pronuntiat. Anceps semper est belli alea; etiam cum videretur profligatus hostis sæpè victor evasit, & actus in fugam recollectis repente viribus persequenti adversario lauros extorsit. Alata est victoria, advolat sed & revolat; nec firma consistit, nisi toto hoste deletò aut in deditonem accepto. Quis

Dom. Pars II.

Fff

nunc

nunc armorum status sit ipsi nostis, quàm fortes adversarij, quàm assueti vincere, quibus licet magnas opposueris vires, sumus tamen semper in periculo, & non licet Triumphum canere ante victoriam. Ego tamen, si parati estis obsequi sano consilio, *Trophæum* vobis erigam ante victoriam, quasi certum prænuntium & prognosticum vincendorum hostium, & quidem TROPHÆUM VOCALE, quod ut intelligatis præfens discursus attentionem vestram desiderat.

II. Inter cœtera Polemicorum scita etiam illud est: *Scire uti victoria*. Hoc Julius Cæsar animadvertit in adversario suo Pompeio, qui cum obtenta contra Cæsarem victoria, se illicò ad exercitum recepisset, non uti poterat victoriam profectus est. Tunc Cæsar ad suos: Hodie quidem penes hostes erat victoria, sed non habent Ducem, qui victoria sciret uti. Quid verò est scire uti victoria? relinquo arti bellicæ sua principia: illud tamen hæret infixum animo, & optarem omnibus altè demitti in pectus, quod filio suo Alphonsus Rex Aragoniæ, cum in Florentinos moveret, documentum dedit: *Victoria mihi crede, non hominum disciplinis, aut industria paratur, sed Dei optimi maximi benignitate & arbitrio. Scientia rei militaris ita demum profutura est, si Deum nobis pietate atq; innocentia pacatum propitiumq; habuerimus*. Non sunt intermittendæ humanæ industriæ, sed fundamentum omnium est habere Deum propitium, à quo omnis successus & victoria pendet. Velit Deus, pauci innumeros fugant: nolit Deus, multi à paucis profligantur. Ut autem Deus velit placandus & exorandus est. Veteres Saxones statuatam habuisse traduntur dictam *Irmiasul*, quasi Heer-

Plut. in Rom. a-popht.

Panormit. lib. 3. de reb. Alph. cap. 51.

Heermansaul five Columnam Campiductoris Martis, cui adscriptum erat: *Dux ego gentis Saxonum victoriam certam polliceor venerantibus.* Id longè verius de vero Deo intellexeris, qui ritè exoratus victoriam certam pollicetur venerantibus. Atq; adeò devota ac fervens ad Deum oratio quasi certos nos potest reddere de victoria, & Triumphum canere ante victoriam, TROPHÆUM erigere ante pugnam.

III. Repræsentarunt antiqui victoriam, uti videre licet in numismatibus, velut Virginem alatam quæ tenebat manu dextra Cornucopiæ, sinistra verò ramum palmæ; sic cudebat in suis nummis Domitianus. Vel virginem alatam, quæ tenebat una manu Palmæ ramum, altera Coronam uti in nummis Octavij. Vel Virginem alatam, quæ tenebat una manu Palmam, altera laureum fertum, uti in nummis Titi. Alij pinxerunt eam ad instar Angeli alati sedentem supra spolia inimicorum, cum Palma & scuto in manibus, ad Trophæum inclinatam, prout eam describit Claudianus:

*Ipsa Duci sacras victoria panderet alas,
Et palma viridi gaudens,amica TROPHÆIS,
Custos Imperij Virgo.*

Revocat mihi hæc figura in memoriam Moysen Israëlitiçi populi Ducem pugnantem adversus Amalec, & victoriæ TROPHÆA erigentem in monte, dum interim Josue cum electis staret in acie. *Cùmque levaret Moyses manus, vincebat Israël: sin autem paululum remisisset, superabat Amalec.* Manus extensæ instar alarum sunt, atque adeò in ipsa pugna Moyses extendens manus quasi volantem repræsentabat victoriam amicam TROPHÆIS. Quod

Ripa. I.
consol. lib.
3.

Claud.

Exodi. 17.
v. 8.

Philo Hebr. lib. I. de vita Moysis.

Vega. in Iud. c. I. vers. I. §. 10.

S. Greg. Naz. orat. I. de pace.

videtur innuisse Philo Hebræus agens de hoc Moy-
 sis certamine cum Amalecitis : *Cum igitur aliquanti-
 sper manus bilancis in mores nunc sursum tollerentur ,
 nunc deorsum vergerent , certareturque Marte dubio :
 tandem repente velut pinnas habentes pro digitis , subla-
 te volitabant per aërem manentes in sublimi donec He-
 bræis certa victoria contigit.* Ad quæ oportune ad-
 jungit bonus author : *Quasi manuum in altum exten-
 sio nihil aliud esset quàm labarum explicare , & in altum
 attollere ac TROPHÆUM erigere , & PAL-
 MAM reportare.* Certè Augustus Imperator non
 aliter exprimi voluit victoriã quàm expansis alis, ge-
 stantem una manu *Palmam* aut *Lauream*, altera ve-
 rò *labarum*. Ut proinde meritò dixeris orationem
 ferventem ad Deum , esse non solum pugnam
 contra hostes , sed ipsam victoriam , & *TRO-
 PHÆUM* vocale. Fallor nisi & S. Gregorius Na-
 zianzenus huc respexit cum diceret : *Pugnantibus
 manuum extensio innumerabilium copiarum instar erat,
 orationis opera TROPHÆA erigens.* Ecce victori-
 am certam in ipsa pugna, ecce *TROPHÆUM VO-
 CALE* ante finem certaminis.

IV. Opto à vobis scire Grammatici cur Pal-
 ma non tantum volam manus seu manum, quàm
 arborem significet, & uno nomine tam proprie di-
 catur manus, quàm arbor victoriæ sacra. Dicetis
 quia Palma arbor similitudinem habet manus : ha-
 bet enim comam in cacumine circum extensam, &
 ramos in digitorum modum protensos. Sed cur vi-
 ctoriæ sacra Palma, quæ manui assimilatur ? nem-
 pe quia manibus utendum est volenti adipisci vi-
 ctoriam. Ita prorsus : sed putem ego citius manus
 in altum protensas quàm gladio armatas extorque-
 re

re triumphos, quia *Victoria paratur Dei Opt. Max. benignitate & arbitrio*. Et longè facilius acclamatur victor, qui

- - - *duplices tendens ad sydera palmas.*

Æneid. 1.

feruenti oratione Deum deprecatur, quàm qui ambidexter gladium vibrat, tela jacit in hostem. Id me docuit sapiens amator cum de sponsa caneret: *Statura tua assimilata est palmæ*. Ubi observat

Cant. 7.

v. 7.

Paraphraustes Chaldæus: *Quando Sacerdotes tui extendunt manus suas in oratione, similes sunt digiti manuum eorum extenti ramis Palmarum, ac statura est sicut Palma*, quasi breviter diceret: oratio *Palmam* reportat: si vis vincere hostes ora. Rursum alibi Salomon ait: *Quæ est ista quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi?* ubi Hebræus Codex pro *virgula fumi*,

Cant. 3.

v. 6.

reponit *Palma fumi*, quasi idem esset ascendens fumus & *Palma*. Sancti Patres & Interpretes passim orationes comparant odorato fumo ascendenti in altum. Vult ergo innuere Salomon orationes justorum ascendere instar virgulæ, instar *Palme fumi*, idest victoriam tam de visibilibus quàm invisibilibus hostibus certam polliceri, & esse **TROPHÆUM** vocale, victoriam ante victoriam. Ex hoc loco etiam occurritur dubitationi cur Joannes in Apocalypsi videns in coelo Beatos, alios habentes

Apoc. 7.

v. 9.

Palmas in manibus, alios verò phialas plenas odoramentorum. *Vidi turbam magnam &c. & Palmæ in manibus eorum. Et viginti quatuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli Citharas & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt Orationes sanctorum.*

Apoc. 5.

v. 8.

Quod Martyres obtinuerunt patiando, hoc cæteri sancti orando, utriq; vicerunt, illi visibilem, isti invisibilem hostem, & quod illis sunt *Palme in manibus,*

F ff 3

bus,

bus, hoc istis sunt *phiale aurea plena* odoramentorum ascendentis PALMÆ fumi seu orationum. Est igitur oratio quædam Palma anticipans victoriam, & *TROPHÆUM* vocale quod in ipso certamine erigitur, & certam pollicetur victoriam.

4. Reg. 6.

Num 9.

2. Paral.

13.

V. Non producam vobis hodie Elifæum orantem; & oratione sua innumerabilem Syrorum multitudinem in fugam agentem. Non Juditham de Holoferne per orationem triumphantem, & TROPHÆA erigentem: non munitam urbem Jericho ad vocem populi orantis solo æquatam. Hæc alias à me audivistis, Abiam Regem Juda contemplemini quomodo in acie consistat contra Jeroboam Regem Israël. Stabat geminus exercitus ex oppositio: Erant Regis Juda quadringenta millia electorum; Regis Israël octingenta millia. Conscendit Rex Juda montem & plenus fiduciæ in Deum obijcit Israëlitis perfidiam & idololatriam, de suis affirmans: *nos custodimus præcepta Domini Dei nostri, quem vos reliquistis. Ergo in exercitu nostro Dux Deus est. Optima consequentia custodimus præcepta Domini: ERGO in exercitu nostro Dux Deus est.* Reflectite mentem ad thema sermonis præsentis: *Time te Dominum & servite ei perfecto corde.* Tam fidenter Abias hæc loquitur, quasi iam certus & securus de victoria, tametsi in exercitu suo dimidio minus numeraret quàm adversarius Jeroboam. Et volens parcere inimicorum stragi, & vitare profusionem cognati sanguinis, clamavit insuper ad exercitum hostilem: *Filij Israël nolite pugnare contra Dominum Deum patrum vestrorum quia non vobis expedit.* Clementis Regis erat hæc monitio, sed quid addit facer Textus? *Hæc illo loquente Jeroboam retro moliebatur*

batur insidias: cūque ex adverso hostium staret, ignorantem Judam suo ambiebat exercitu. Quis hic non desperasset victoriam? quis non exclamasset, actum est de salute Judæ, de exercitu Regis Abiæ, undique conclusi sunt, nec unus poterit evadere, victoriam habet in manu Jeroboam, octingentis millibus vallavit per circuitum quadringenta millia, quæ mox sub ferrum mittet. Verum *victoria non hominum disciplinis aut industria paratur, sed Dei opt. max. benignitate & arbitrio.* Constrictus, circumvallatus, conclusus in medio hostium Judæ Rex Abias cum suo exercitu, in extremo periculo erigit *TROPHÆUM*, sed *Vocale*. Subjungit enim sacra pagina: *Respiciensque Judas vidit instare bellum ex adverso & post tergum, & CLAMAVIT AD DOMINUM.* Sacerdotes quoque tubis canere ceperunt, & totus exercitus orans vociferatus est. Quid porro? *Et ecce illis CLAMANTIBUS, perterruit Deus Jeroboam, & omnem Israël, qui stabant ex adverso Abia & Juda. Fugeruntque filij Israël, Judam, & tradidit eos Deus in manus eorum: & corruerunt vulnerati ex Israël quingenta millia virorum fortium.* Admiranda victoria, sed quæ orationibus à Deo impetrata est, cui ante pugnam erectum *TROPHÆUM Vocale oratio.* Dum clamat Rex & conclamat exercitus idest orat. vincit.

VI. Eandem virtutem orationis expertus est Abiæ filius & in regno successor Afa. Cum enim Zara Æthiops contra eum venisset cum exercitu decies centum millium, & curribus trecentis: opposuit illi quidem Afa de Juda trecenta millia, & de Benjamin inducenta octoginta millia, longè tamen inferior fuit hic numerus comparatus
ho-

hostili, nihilominus quia sciebat quod à Deo exercituum victoria pendeat: *Asa perrexit obviam ei.* (Zaræ) *Et instruxit aciem ad bellum, Et invocavit Dominum Deum.* Audite orantem Regem, & una cum ipso in præsentī necessitate ferventer orate: *Domine non est apud te ulla distantia, utrum in paucis auxili-eris, an in pluribus: adjuva nos Domine Deus noster: in te enim, Et in tuo nomine habentes fiduciam venimus contra hanc multitudinem. Domine, Deus noster tu es, non prævaleat contra te homo.* Ita oravit Asa, & prælium auspiciatus cum erexisset **TROPHÆUM vocale**, illicò etiam erexit **TROPHÆUM** è spolijs hostium. Nam subjungit sacer Textus nullā factā mentione pugnæ *Exterruit itaque Dominus Æthiopes coram Asa Et Juda: fugeruntque Æthiopes. Et persecutus est eos Asa, Et populus qui cum eo erat usque Gerara: Et ruerunt Æthiopes usque ad interneconem, quia Domino cadente contriti sunt.* Notate verba: *Exterruit itaque*, quæ consequentia? orat Asa: *adjuva nos Domine*, & textus subjungit: *Exterruit itaque Dominus.* Optima profectò consequentia & illatio infallibilis: orat afflictus, ergo Deus præstat quod ille orat. Notate iterum *quia Domino cadente contriti sunt*: ne credatis **TROPHÆA** erigi humanis viribus, sed homines applicare manus, Deum verò **PALMAS** concedere, quia *victoria non hominum disciplinis aut industria paratur, sed Dei Opt. Max. benignitate Et arbitrio.*

VII. Vultis idem vobis ostendam eventibus recentioribus. Plena sunt his omnium historico-rum Sacro-profanorum volumina, ut vix aliqua insignis victoria deprehendi possit, quæ non orationibus debeatur. Magno impetu arietum quatiebat

2. Paral.
14. v. 12.

urbem Aurelianensem in Gallijs Attila Hunnorum Rex, cum Anianus urbis eius Episcopus consternatum populum ad orationem ferventem hortatus in Dei auxilio iussit confidere, & auxilium desuper implorare. Orantibus ergo illis misit qui de muro civitatis prospiceret utrum auxilium aliquod adveniret, sperabat enim adventum Aëtij Magistri militum & Theodorici Gothorum Regis. Aspicientes tunc nihil viderunt. Et ille: Orate inquit instanter quia Dominus liberabit nos hodie, rursus orantibus, aspiciat ait an succursus adveniat, sed adhuc nihil videbatur. Et tertio ad illos conversus: Orate, si fideliter petitis, Deus velociter adest. Qui iterum cum fletu & eiulatu magno Domini misericordiam implorabant, & oratione finita, juxta Episcopi imperium extra urbem prospicientes viderunt à longe quasi parvam nubem de terra consurgere. Quod audiens Anianus exclamavit: Auxilium Domini est. Et ecce Aëtius & Theodoricus Gothorum Rex magnis instructi copijs adfuerunt, & hostem iam iam irrupturum in urbem procul inde submoverunt, ut testatur Gregorius Turonensis. Anno 938. Otto Imperator contra rebelles pugnans cum pars copiarum transisset Rhenum, subito accurrentem hostem aggredi coacta est, reliqua cum Imperatore ab altera ripæ parte dubium eventum expectabat. Et cum ab humanis viribus paucorum contra multos non speraretur victoria, Otto ab equo descendens cum lacrymis se prostravit & è coelo auxilium cœpit petere. Quantum justii viri oratio tunc valeret, probavit eventus. Nam eo orante hostes in fugam acti ne causam quidem sciverunt.

Dom. Pars II.

G g g

runt

Greg. Turon. lib. 2. cap. 8. hist. Franc.

Luttprand: lib. 4. c. 11. Witi-chind. Saxo ad an. præfa. 938.

runt cur fugerent, nullo ex parte Ottoniana seu cæso seu læso.

VIII. Anno 1500. Walterus à Plettenburg Ordinis Teutonici Magister ante conflictum cum Moschis publica jejunia & Litanias solennes instituit. Ipso die Exaltationis S. Crucis ei obviam venit Moschorum exercitus constans centum millibus armatorum, & triginta millibus Tartarorum, cum ex parte Teutonicorum exiguæ valdè copias numerarentur. Inito prælio fusi Moschi tanta strage, ut ex parte Walteri plures quidem læsi nullus tamen lethaliter, nullus desideratus: at ex parte Moschovitarum & Tartarorum circiter centum millia occubuerint, quæ per duorum milliarium latè patentes campos prostrata jacuerunt. Hanc suorum cladem Basilius Joannis Moschorum Dux obstupescens & divino tribuens miraculo cum Teutonicis ad quinquaginta annos pacem firmavit, illos appellans Ferreos viros. Nihil dicam de Rudolphi I. Habsburgici Imperatoris victoria de Ottocaro Bohemo, de Ferdinandi II. Austriaci victoria relata de rebellibus in albo monte ad Pragam, de alijs ab eo erectis TROPHÆIS vocalibus, quorum peritissimus erat, illud ex vita D. Laurentij Justiniani Patriarchæ Veneti adjungo. Ardebat Bellum venetum cum Philippo Duce Mediolani, & iam valdè afflictis rebus Venetorum, fortè Corcyræ in loco aspero & inculto eremitam per triginta annos solitarium degere intellexit vir Venetus nobilis negotiorum causâ illuc profectus: adiit ergo virum Dei, & rogavit: num Veneta Respublica, ut fama ferebat, deplorata esset? Ad quem Eremita: commotus est furor Domini contra vos, quia verbum Domini

*Gaguin. in
descript.
Livon.*

*Sur. in vi-
ta S.
Lau. Ju-
stin. die
8. Jan.*

mini proiecistis : & nisi Pontificis vestri Laurentij lacrymæ interpellarent pro vobis, jam dudum quasi Sodoma periissetis. O magnum vim & virtutem orationis ! *Oratio corporum robur est, regni vires, belli TROPHÆUM, pacis securitas*, ut loquitur S. Gregorius Nyssenus.

S. Greg.
Nyssen.
ap. veg.
in lud.

IX. Si unius hominis justî oratio tam potens est, ut TROPHÆA erigat, quid non efficient orationes multorum conjunctæ, cum sit semper *virtus unita fortior* ? Dicebat Christus apud Matthæum : *Si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcunque petierint, fiet illis à Patre meo*. Magna promissio, & quia veritatis æternæ, omnino certa, quam demirans S. Cyprianus aiebat : *Quodsi duo unanimi tantum possunt, quid si unanimitas apud omnes esset ? Jam pridem de divina misericordia impetrassemus, quod petimus, nec tamdiu in hoc salutis & fidei nostræ periculo fluctuaremus*. Et eodem ferè sensu S. Chrysostomus : *Quodsi omnis oratio tantam vim habeat ; longè magis eam quæ ore multorum proveniat, valere consentaneum est*. Benè sperate Auditores mei, securè erigite *TROPHÆUM vocale* & ferventer orationi instate, æterna veritas non fallit, quod promittit, etiam præstat. Orate unanimiter, quia ut idem Chrysostomus : *Oratio Ecclesie murus est, qui rumpi non possit, munimentum inconcussum*. At fortè creditis res iam esse penè desperatas, adversarios nobis multò fortiores, Deum non semper facere miracula. Confidite, oratio facit miracula. Promittit Christus : *Quodcunque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam*. Nihil excipit qui dicit *Quodcunque*, ne quidem illud quod alioquin impossibile videretur ; propterea monet Augustinus : *Non nobis hoc impos-*

Matth. 18

S. Cypri-
an. Epist.
8.

S. Chry-
sost. hom.
3. de in-
compreh.
Dei natu.

S. Chry-
sost. lib. 2.
de orran.
De.

Ioan. 14.

S. Aug.
Trad. 72.
in Ioan.

Theoph. in
Cate.

sibile videatur, quamvis magna petieritis, & quæ ad speciem impossibilia. Si nobis apparent impossibilia quæ petimus, non sunt tamen impossibilia Deo, non sunt impossibilia ritè orantibus: *Per orationem & invocationem sui nominis potest quis exercere prodigia.* Inquit Theophylactus, & hoc ipsum est TROPHÆA vocalia erigere ante pugnam, vincere ante victoriam.

Exodi 15.
2. Reg. 22.

S. Chry-
sost. in c.
5. Isai. ap.
Veg.

Idem in
Psal. 95.

X. Porrò & illius meminisse oportet, ut si Deus orationibus nostris exoratus concedat victoriam, tunc vel maximè illi erigamus TROPHÆA vocalia, TROPHÆA musica, quod justis semper consuetum fuit. Moyses Pharaone submerso Canticum cecinit Domino: *Cantemus Domino, gloriose enim magnificatus est.* David liberatus ab inimicis laudem dedit Deo. *Dominus petra mea, & robur meum, & salvator meus &c.* Debora Prophetissa & Barac occiso Sisara per Jahel heroinam simile erexerunt TROPHÆUM: *Cecineruntque Debora & Barac filius Abinoem in illa die &c.* de qua victoria agens S. Chrysostomus: eleganter in rem nostram ait: *Erecto illo admirabili TROPHÆO partaque præter omnium opinionem victoria, prætexuit Triumphale Canticum laudem totius victoriae uni Deo adscribens.* Et alibi rursus idem Sanctus: *Debora prostratis in bello hostibus pro maximo quoque TROPHÆO erexit hymnum victorialem.* Alij Belli Duces & Imperatores magno apparatu instruunt Triumphales currus & pompas, excitant Triumphales arcus, suspendunt hostium arma & spolia: justi verò pro maximo TROPHÆO hymnum victorialem. Cæterum nos iam in magna constituti necessitate & periculo, inter fragores armorum, tonitrua tormen-

to.

torum, cœdes copiarum, agamus quod egit Rex Josaphat, & cum ipso exclamemus: *Domine Deus patrum nostrorum tu es Deus in cœlo, & dominaris cunctis regnis gentium; in manu tua est fortitudo, & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. Si irruerint super nos mala, gladius judicij, pestilentia, & fames: stabimus coram domo hac in conspectu tuo, in qua invocatum est nomen tuum: & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, salvosq; facies. In nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.* Quantum hæc oratio Deo placuerit ostendit sacra pagina, quæ testatur quod in medio turbæ præsentis factus sit spiritus Domini supra Jahaziel, qui cœpit prophetare: *Hæc dicit Dominus: Nolite timere, nec paveatis hanc multitudinem, non est enim nostra pugna, sed Dei.* Posterò die direxit aciem Josaphat contra hostes: *deditq; consilium populo & statuit cantores Domini (ecce TROPHÆUM vocale) ut laudarent eum in turmis suis (ecce orationem multorum unanimem) & antecederent exercitum ac voce consona dicerent: Confitemini Domino, quoniam in æternum misericordia eius.* Subjungit illicò sacer Historicus: *Cumq; cœpissent laudes canere vertit Dominus insidias eorum in semetipsos.* Simul cœpit erigi TROPHÆUM vocale, simul parta est victoria & confecta pugna sine pugna: mutuis hostes gladijs prostrati sunt, Josaphat cum populo suo spectator solum erat, quia Deus cui TROPHÆUM vocale erexerat, pugnavit, Deus hostes stravit, Deus vicit. Speremus & nos Auditores si debitè, ac ferventer, devotè ac instanter ora-

verimus, deprecantes eius misericordiam. *Quoniam in aeternum misericordia eius*: futurum ut ipse pro nobis pugnet, ipse pro nobis vincat, & nos vice-versa sicuti ei nunc erigimus **TROPHÆUM** vocale orationis, ita postea erigamus **TROPHÆUM** vocale laudis & gratiarum actionis. *Quoniam in aeternum misericordia eius*. Sed simul: *Time*
Dominum & servite ei perfecto corde.
 Amen.

DEO TRINO & UNI
 GLORIA
 FINIS SECUNDÆ PARTIS.

APPEN-